

SFÂNTUL IERARH IOAN MAXIMOVICI, NOUL FĂCĂTOR DE MINUNI

*povestire de Cătălin Grigore
cu ilustrații de Adela Maria Calistru*

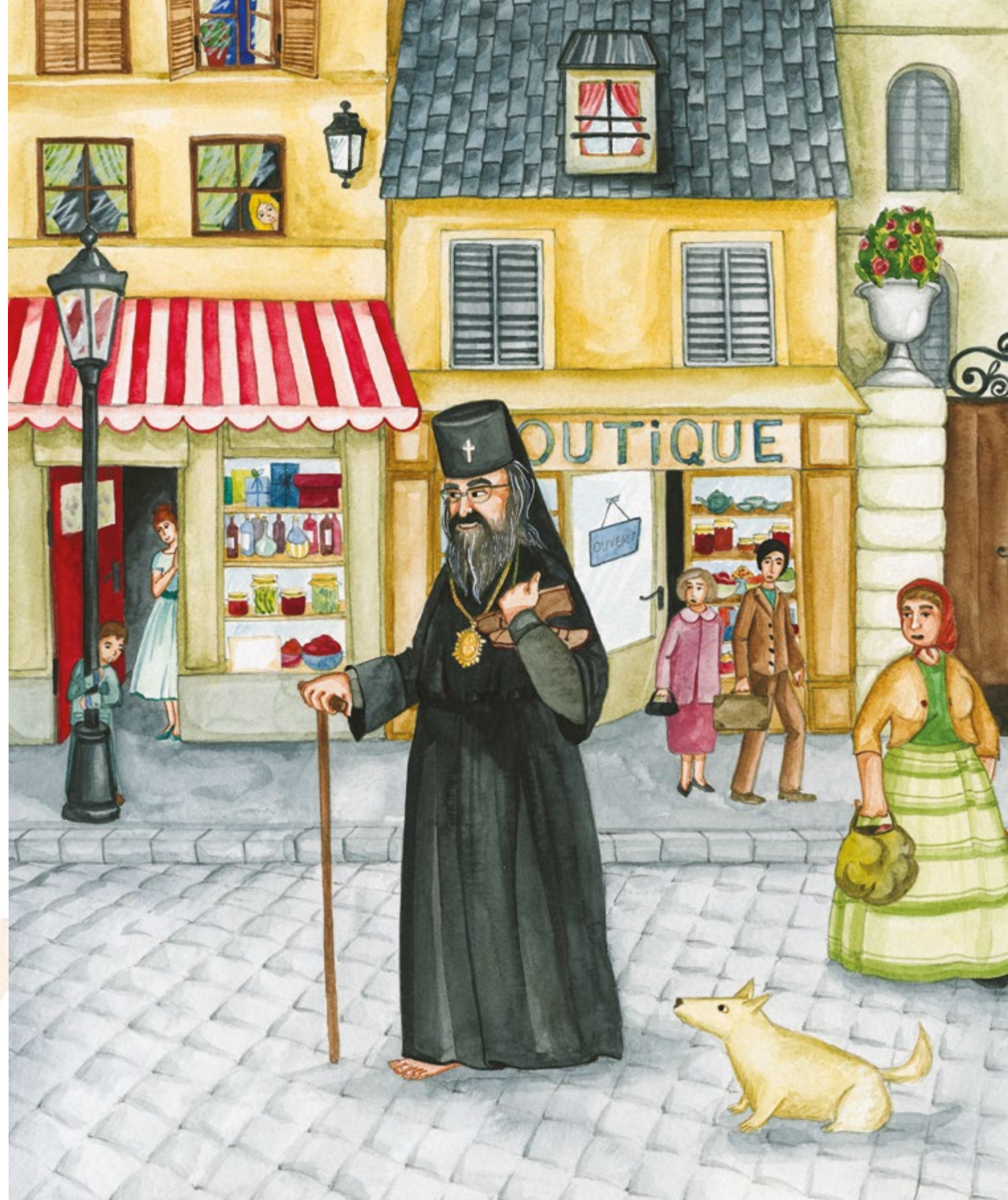

După hirotonia sa, Vlădica Ioan a fost trimis ca episcop în Shanghai, unul dintre cele mai mari orașe din China. Măhnindu-se din cauza sărăciei de acolo și văzând mulți copii părăsiți de părinții lor, el a întemeiat, în anul 1935, un orfelinat în care îi aduna pe copilașii înfomețați de pe străzile întunecate ale orașului. De-a lungul timpului, orfelinatul a adăpostit peste trei mii cinci sute de copii. Uneori, mâncarea se împutina și, odată, în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, s-a terminat cu totul. Când Vlădica Ioan a fost înștiințat că nu mai aveau cu ce hrăni copiii, a spus doar: „Dumnezeu ne va trimite.” Apoi, retrăgându-se la chilie, și-a petrecut toată noaptea în rugăciune. A doua zi, dis-de-dimineață, la ușa orfelinatului s-a ivit un om necunoscut, care le-a adus în dar o mare sumă de bani.

Ca să se lupte cu somnul, obișnuia să meargă desculț chiar și prin frigul cel mai aspru sau pe pietre. Odată, s-a rănit la picior într-un ciob, iar medicii n-au putut să-l îngrijească acasă. Fiindcă rana risca să se infecteze, în cele din urmă, Vlădica s-a învoit să meargă la spital, dar nu voia cu niciun chip să se întindă în pat. Această atitudine neobișnuită era împotriva regulilor spitalului, așa că Vlădica a trebuit să se supună. Însă, ca nu cumva să piardă dulceața rugăciunii din cauza confortului, și-a pus o gheată sub el. Era un om de o mare dragoste față de Dumnezeu și față de oameni și, de aceea, nu voia să se despartă de ei nici în somn, rugându-se neîncetat pentru toți.

Mulți nu înțelegeau de ce un episcop ar vrea să meargă desculț și au trimis plângeri către mai-marele său, cerându-i să-i impună Vlădiciei Ioan să se încălze. Mitropolitul Anastasie a încuviințat și i-a trimis Vlădiciei o scrisoare. Credincioșii, peste măsură de încântați, s-au grăbit să-i dăruiască acestuia niște pantofi noi. Vlădica a primit pantofii și, mulțumindu-le, i-a purtat... sub braț. Atunci, oamenii au trimis o nouă plângere, iar Mitropolitul i-a scris Vlădiciei să facă ascultare și a primit următorul răspuns: „Porunca Înaltpreasfinției Voastre a fost îndeplinită – mi-ați scris să folosesc pantofii, iar nu să-i port în picioare, așa că i-am folosit, adică i-am luat cu mine sub braț. Dar acum îi voi purta.” A doua zi, Vlădica mergea în pantofi pe străzile Parisului.

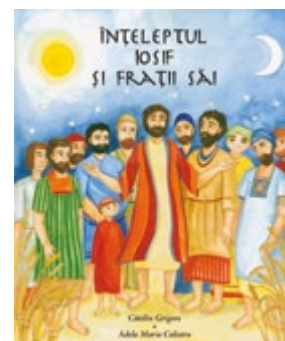
Un alt lucru neobișnuit se întâmpla și în ziua când era prăznuită icoana Maicii Domnului din Kursk, una dintre cele mai vechi icoane făcătoare de minuni din Răsăritul ortodox. Atunci, Vlădica Ioan putea fi văzut cum o ducea spre închinare în biserică, purtând-o cu dragoste atârnată la gât cu un snur de piele.

Pentru că își dorea să fie mai ușor înțeles de către credincioși, Vlădica Ioan lua lecții de dicție de la o profesoară, pe nume Ana, căreia îi plătea de fiecare dată 20 de dolari. Într-un an, aceasta a fost rănită foarte grav și zăcea în spital. Seara târziu, femeia l-a strigat pe Vlădica, dar nimeni nu a putut să meargă să-l aducă, căci afară se dezlănțuise o furtună puternică, iar spitalul se închidea pe timpul nopții. Suferința Anei creștea, iar ea continua să-l cheme: „Vlădică, vino! Vlădică, vino!” Și, iată că, în toiul nopții, pe ușa salonului a intrat Vlădica Ioan ud din cap până-n picioare. Când l-a văzut, Ana a crezut că visează. Apropiindu-se de ea și citindu-i gândul, Vlădica Ioan i-a zâmbit, a rostit câteva rugăciuni și a împărtășit-o. După aceea, profesoara a căzut într-un somn adânc și odihnitor. A doua zi, nimeni n-a crezut că Vlădica trecuse pe la spital fără să fie chemat, mai ales că ușile fuseseră încuiate. Dar, când i-au aranjat patul, au descoperit sub perna Anei 20 de dolari. Vlădica îi lăsase acolo cu bună știință, pentru că profesoara avea mare nevoie de ei. După ceva vreme, când Ana s-a însănătoșit, a mers la Vlădica și i-a mulțumit pentru dragostea și rugăciunile sale.

La Editura Iona au mai apărut:

Copyright © Editura Iona 2021

Ediția a II-a, revăzută și îmbunătățită. Toate drepturile rezervate.
Orice reproducere a acestei lucrări, parțială sau integrală, prin orice mijloace,
nu poate fi realizată decât cu acordul explicit al Editurii Iona.

Autor: Cătălin Grigore

Ilustrator: Adela Maria Calistru

Redactor: Cristina-Alina Carp

Tehnoredactare: Alexandra Grigore

EDITURA IONA

București, România

Tel. 0724490846

E-mail: edituraiona@gmail.com

Comenzi online:

www.edituraiona.ro

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României.